

[Hjortnæs]

SF har ønsket at få en obligatorisk konfiskationsbestemmelse ind i miljøbeskyttelsesloven. Vi har fra socialdemokratisk side ikke afvist dette ønske, men vi har været tvivlende over for det hensigtsmæssige i at supplere straffelovens konfiskationsbestemmelser med en særregel i miljøbeskyttelsesloven.

Med det ændringsforslag, miljøministeren har fremsat, med bemærkningerne til forslaget og med betækningsbidraget tilsigtes, at konfiskationssynspunktet kommer stærkere ind i billedet, og det finder vi i socialdemokratiet er meget tilfredsstillende.

I forbindelse med udvalgsbehandlingen af det foreliggende ændringsforslag har vi haft justitsministeren i samråd, og vi har over for justitsministeren udtalt vort ønske om, at anklagemyndigheden opprioriterer behandlingen af miljølovsovertrædelserne. Vi noterer med tilfredshed, at justitsministeren vil understrege over for anklagemyndigheden, at folketinget ønsker sagsbehandlingen styrket, bl.a. ved at det bliver de ældre og mere erfarne medarbejdere, der får overdraget disse ofte meget komplicerede sager. Vi har tidligere her i folketinget skærpet strafferammerne. Det, vi mangler, er at få skærpet tilsynet og at få anklagemyndigheden til at forberede sagerne bedre. Det forventer vi vil ske, også ved hjælp af det ændringsforslag, der her er stillet, og derfor kan vi stemme for det.

Leif Hermann (SF):

Da folketinget i 1984 ændrede på miljøstøttelovens retshåndhævelsesbestemmelser, lykkedes det for socialistisk folkeparti at få en bestemmelse ind i loven om konfiskation, en bestemmelse, som måske nok var lidt overflødig, fordi den blot henviste til de gældende konfiskationsregler i straffeloven.

Vi fandt imidlertid, at der kunne være behov for, at folketinget sendte et signal, ikke bare til politi, anklagemyndighed og domstole, men også til eventuelle fremtidige forurenere, om, at det ikke skal kunne betale sig at forurene. Vi har syntes, det er meget væsentligt, at dette signal bliver understreget, og nu er vi nået så langt, at vi har fået en efter vores opfattelse mere præcis, mere tydelig konfiskationsbestemmelse ind i miljøbeskyttelsesloven, selv om vi ikke fik opfyldt vores ønsker fuldt ud om at sende det signal, der hed,

at der altid vil blive taget stilling til konfiskationsproblematikken ved domstolene.

Det er meget vigtigt, at vi har fået det ind. De 2 år, der er gået med arbejdet med at få formuleret sådan en bestemmelse, hvor vi har fået udmærket teknisk bistand fra justitsministeren, har ikke været spildt, og det er vores håb, at den skærpede retshåndhævelse, som den, tror jeg godt vi kan kalde det, miljøreform, vi nu er ved at gennemføre, må afstedkomme, at det også betyder, at nu er det alvor, at det ikke skal kunne betale sig at forurene.

Anne Grete Holmsgård (VS):

VS har efterhånden i mange år arbejdet temmelig ihærdigt for at få en obligatorisk konfiskationsbestemmelse ind i miljøbeskyttelsesloven. Sammen med SF stillede vi ændringsforslag om det i 1984 under den del af behandlingen, hvor nogle af straffebestemmelserne i miljøbeskyttelsesloven blev skærpet. Det kunne ikke gå igennem dengang, og det har altså heller ikke kunnet lade sig gøre at få det igennem i denne omgang, hvilket skyldes, at socialdemokratiet ikke er villig til at gå så langt. Jeg synes dog, at det ændringsforslag, der nu er stillet af miljøministeren og tiltrådt af hele udvalget og også af os, uanset at vi ikke er udvalgs- eller betækningsberettiget, afgjort er en skærpelse i forhold til det, der blev vedtaget i 1984, da det kom ind, at man kunne foretage konfiskation. Den nuværende bestemmelse lyder jo: sker der ikke konfiskation af udbytte, som er opnået ved en overtrædelse af denne lov eller i medfør af lovens udfærdigede bestemmelser, skal der ved udmålingen af bøde, herunder tillægsbøde, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel.

Jeg håber naturligvis, at det så vil gøre, at vi får nogle miljøbøder, som betyder, at folk kan se, at det ikke kan betale sig og ikke må kunne betale sig at forurene. Jeg synes til gengæld også, det vil være frygtelig pinligt, hvis det ikke bliver resultatet, for så kan vi se tilbage på i hvert tilfælde 7 års forskellige justeringer, startende med rigsadvokatens cirkulæreskrivelse fra 1979 og endende med ændringen i dag. Hvis det ikke virker, er det simpelt hen for pinligt, og så må vi simpelt hen have en obligatorisk konfiskationsbe-